

Rapport fra Telepensjonistenes tur til Albania, 6. – 10. mai, 2025

Avreisen med Norwegian, direkte til Tirana, var grytidlig, men vi klarte det og fikk mye ut av den første dagen.

Vår svenske guide, Sandra, var med oss allerede fra Gardermoen. På flyplassen til Tirana ble vi møtt av bussen vi skulle ha på hele turen og den lokale guiden, Heldi, også kalt mr. Lucky. Siden vi var tidlig ute, var det lagt opp til utflukt før vi skulle sjekke inn på hotellet i Tirana. Vi kjørte til byen Kruja, hvor det var en gate med basarer som tilbød souvenirer fra lokale tilbydere. Her var noe for enhver smak. Etter vandring i basarene, skulle vi innta lunsj på en restaurant litt lenger opp, på restaurant Bardhi.

Restauranten lå høyt over byen, og da vi endelig kom frem, var vi både tørste og sultne. Sandra og Heldi smilte og lovet oss en overraskelse, og det fikk vi virkelig. På flere måter. Først kom det inn bunadskledde musikanter, som satte i gang med friskt spill, og deretter kom det kvinnelige dansere som bød på nasjonale dansetrinn. De bød oss også opp til å være med. Mange lot seg ikke be to ganger! Sporty!

Den andre overraskelsen var maten. Den ble servert på meterlange trefjøl på smijernsben. Det var mange forskjellige retter som vi forsynte oss av. Veldig godt smakte det. Hvitvinen lot vente på seg, men da innehaveren ikke var tilfreds med kvaliteten, fikk vi rødvin i stedet, og den var veldig god. Noen ville ha øl, lokalt øl som også falt i smak. Vi var både mette og fornøyde da neste overraskelse kom, nemlig hovedretten! En tilsvarende stor fjøl med kjøttretter; lammesadel med koteletter, lammefilet, oksebiffer og nogo attåt. Sandra var lei seg for at hun ikke hadde advart oss om størrelsen på måltidene i Albania.

Litt av forrettene

Litt av hovedrettene

Folkemusikk- og danseinnslag

Albania har en nasjonalhelt som man treffer på over alt. Skanderbeg er helten som sto opp mot det Ottomanske riket. Og her i Kruje finner vi slottet som huser historien om hans kamp. Her fikk vi omvisning og høre historien om denne store helten.

Etter den store lunsjen og omvisningen på museet og senere i byen Kruje gikk ferden videre til Tirana og hotellet vårt. Det var godt å få sjekket inn og slappet av litt før neste opplevelse.

Fra Scanderbeg Museum i Kruje.

Hotel Ebel viste seg å være et veldig koselig boutique-hotell, med flotte rom, koselige stuer og områder for både spise og drikke. Alle med spesielle detaljer i innredningen.

Etter innsjekk på hotellet og litt avslapning var det tid for middag. Bussen vår hentet oss og kjørte oss til restaurant Floga. Verten var Le chef himself, som hilste oss velkommen. Han kunne vise til flere utmerkelser i matveien. Også her var det mye mat å få.

Jeg tror det var mange som gledet seg til å finne sengen da vi kom tilbake til hotellet. Det hadde vært en ekstremt lang dag med mange inntrykk.

Dag 2.

Frokost på hotellet. Hotellet hadde en fin terrasse hvor vi kunne nyte dagens første måltid. Mange av oss benyttet seg av den og var klare for sightseeing i Tirana kl 0900. Bussen kjørte oss til sentrum av byen og til den berømte Skanderbeg-plassen.

Her var det mange spennende bygninger å se, og det var tydelig mye bygging på gang også. Vi fikk vite at etter kommunisttiden og Hoxas styre, var byen helt grå. Ingen farger var å se. Så den nye borgermesteren ville endre på dette, og satset på å fargelegge byen. Veldig mange av bygningene vi så rundt om i byen hadde fargerike fasader. I tillegg til kunstneriske utseende. En av bygningene rundt Skanderbeg-plassen har en bygning som ser ut som nasjonalhelten Skanderbeg. Andre bygninger har fargerike fasader og fasader som skifter farge om kvelden og bygninger med spesielle uttrykk. En arkitekts drøm å få bygge her, vil jeg tro.

Skanderbeg-bygningen her til venstre er under oppføring, og vi ser tydelig Skanderbegs profil. Jeg kjenner ikke navnene på de to andre bygningene, men de er kreative.

Vi oppdaget at sykkelrittet Giro d'Italia skulle starte her i Albania i morgen, og her på plassen skulle deltakerne presenteres. Etter denne plassen var neste post på programmet å besøke bunkeren, Bunk'Art 2. Under kommunisttiden var denne bunkeren brukt til fanger og tortur, men nå var den innredet som et museum. Mange rom viste grufulle torturmetoder og annet som ble praktisert på den tiden.

Vi fortsatte vår vandring i Tirana; vi fikk se området hvor de bedre boligene var, en bygning som hadde form som en pyramide og en bit av Muren fra Tyskland.

Fargerike mennesker på tur i Tirana. Noen var begynt å bli sultne. Vi var jo blitt vant til mye mat. Men nei, det var ennå en post på programmet som ble puttet inn før vi skulle opp i høyden. Vi fikk besøke verdenshovedkvarteret for Bektashiene, et av Albanias mest betydningsfulle religiøse samfunn. De holdt til i en fantastisk bygning, litt utenfor byen, omgitt av en praktfull rosehage.

Etter besøket her, hvor forstanderen fortalte om denne troen og vi fikk ta så mange sukkertøy vi bare ville, førte bussen oss til utgangspunktet for taubanen som skulle frakte oss opp nesten til toppen av Dajtifjellet for en bedre lunsj. Nå var vi både veldig sultne og tørste.

Tore Andli nyter den flotte utsikten fra gondolen.

På restaurant Balkony ventet to langbord på oss, og begge hadde flott utsikt over dalen under. Også her var det mye mat, tre retter; det vil si fem forskjellige retter til forrett, 2 hovedretter og melkekake til dessert. Vin og vann til maten.

Litt av utsikten fra restauranten.

Vi slappet godt av i bussen på vei tilbake til Tirana og vårt koselige hotell. Hvor vi ganske utslitte fikk oss en liten hvil før vi skulle ut på middag. Bussen hentet oss igjen og kjørte oss til restaurant Era Vila. Vi måtte gå et stykke, fordi bussen kunne ikke kjøre inn i de trange gatene. Det var litt småregn, men ikke til å bli våte av. Også dette en hyggelig restaurant som serverte mange forretter som vi delte, og tilsvarende med hovedretter. Nå hadde vi lært, slik at vi hadde spart plass til hovedrettene og en liten dessert.

Så kjørte bussen oss tilbake til hotellet, hvor vi kunne segne om og få oss en fortjent hvile, for neste dag skulle vi tidlig av gårde igjen. Ikke noe latmannsliv her i gården.

Glimt fra vårt hyggelige hotell.

Dag 3.

Etter frokost går turen til Berat. En by som er kjent for sin svært godt bevart osmanske arkitektur og imponerende landskap. På vei til Berat er vi innom en liten perle i en by som ligger ved sjøen. Her er det vakre busker som vi ikke har hjemme, men spennende blomster. Her ble det tid til toalettbesøk og en ispinne i solen. Godt og varmt vær.

Busken til venstre har blomster som ser ut som en flaskeborste. Den til høyre minner om en papegøye.

Etter denne pausen gikk turen videre opp til slottet som ligger høyt over selve byen. Her er det også mange restauranter. Lunsjen ble inntatt på restaurant Konak, og var ikke fullt så omfattende som vi hadde blitt vant til. Veien opp til restauranten er ikke laget for høye hæler, og det er det ingen av oss som har. Men den er vanskelig å gå uansett, for den er belagt med runde og glatte steiner.

Turen fortsetter ned til byen Berat igjen, hvor vi får en liten omvisning. Elven Osomic renner gjennom byen og er 36 km lang. Byen Berat kalles den hvite by, for steinene som brukes i bygningene er hvite. Den kalles også de 1001 vinduers by, og det stemmer godt når man ser fasadene.

Berat sett ovenfra

Fra lunsjbordet, som var utendørs.

Jeg tillater meg to store bilder, som viser de 1001 vinduers by, Berat; og hele gruppen vår, samt lokalguiden Mr. Lucky. Sandra tar bildet.

Så går ferden tilbake til hotellet. Noen hviler, andre finner tid til litt shopping. Neste post på programmet er middag på Restaurant Lugina e Surelit. Jeg vet ikke hva navnet betyr, men vi kan jo more oss og «surre litt». For bussen kjørte og kjørte langt ut fra byen, ingen gåavstand der, nei. Vi ble fortalt at dette var yndlingsrestauranten til Albanias statsminister, så om vi var heldige ville han være der. Så vi pyntet oss litt. Også her ble vi servert såkalte nasjonalretter og det var mye mat. Og nok en gang ble vi lurt, vi var ganske mette da hovedretten kom. Kokte lammebein. Frukt og jordbær til dessert. Det ble sendt før vi kom tilbake til hotellet igjen.

Dag 4.

I dag skulle vi til Durres. Som ligger ved Adriaterhavet. Vi ble lovet bading i havet i private omgivelser som var leiet spesielt for oss. Sånn ble det ikke. For det første startet Giro d'Italia i dag i denne byen, hvilket medførte endrede kjøreplaner, siden gater ble stengt i lange tidsrom. Vår «private» strand, viste seg å være et 5 stjernes hotell, stappfullt av mennesker, og mange solsenger uten madrasser. Skifte måtte vi inn i spa-avdelingen for å gjøre, så det ble ikke mye bading. Vannets temperatur var for de ekte nordmennene. Jeg var ikke en av dem.

Lunsjen skulle være på egen hånd i dag, men den ble spist i fellesskap i en stor restaurant. På hotellet. Der var maten heldigvis veldig god, og det var la carte.

Endelig åpnet veiene igjen, og vi fikk kjøre tilbake til Tirana, hvor vi skulle nyte middagen på restaurant Oda. Litt fritid ble det før det. På veien tilbake til hovedstaden fikk vi omvisning i et bysantinsk amfiteater, som vi egentlig var litt for sent ute til, så det ble litt stress. Men interessant å se utgravingene.

Den siste middagen i Tirana var på restaurant Oda. Her fikk vi eget rom, som var ganske lite, men det var plass til to langbord. På veggene hang plakater fra kommunisttiden, og vi fikk besøk av albanske trubadurer i nasjonaldrakter. De sang og spilte for oss flere ganger. Det var bouzoki, klarinett, trekkspill og tromme! Også her fikk vi noen av de samme rettene som sikkert er såkalte nasjonalretter, men maten smakte veldig godt. De er veldig flinke med oster.

Så var det hjem til hotellet for å pakke, siden vi skulle reise hjem neste dag om kvelden og måtte sjekke ut om morgenen.

Dag 5, turens siste.

Byen Shkodra, som er lokalguide Heldis hjemby, var neste post på vårt omfattende program. Dette er en historisk by nord i landet, som er kjent for å ha de eldste bosetningene i Albania. Vi fikk en liten omvisning i sentrum og var innom et flott galleri som viste venetianske masker, slike som selges i Venezia. Vi fikk også innblikk i selve produksjonen av maskene og flere benyttet anledningen til å kjøpe en maske. Byen hadde en hyggelig promenade og også en gågate med mange kaféer å slå seg ned ved. Her vanket det kaffe og kaker. Mange benyttet seg av det i det fine været.

Her en titt inn i verkstedet

og her er noen ferdige masker.

Nå var tiden inne for den siste lunsjen før vi måtte begi oss mot flyplassen for hjemreisen. Og det ble en høydare! Vi kjørte litt sørover igjen til Mrizia i Zanave, - en økologisk gård dedikert til bærekraftig lokalt jordbruk. Her var det altså en flott restaurant, visstnok en av de aller beste i Albania. Her var de veldig effektive med serveringen. Først fikk vi alle et glass med rosa væske i, - det viste seg å være rose juice. Det både luktet og smakte roser. Så kom den ene retten etter den andre. 8 retter som var både forretter og hovedretter og til sist minst 4 forskjellige dessert-tallerkener med flere smaker på hver. Til deling. Og alle rettene var lekkert danderte. Vi trengte ikke noe middag den dagen, selv om dagen ble veldig lang.

En av dessertene

Og våre to flotte guider.

Nå gjensto hjemreisen, som dessverre ble en god del forsinket, på grunn av et landet fly som ble stående på rullebanen i mer enn en time. Men jeg tror alle syntes Albania hadde vært en positiv overraskelse som et nytt reisemål, og vi takker Fram Arrangement for opplegget.